

vi skulle være bange for at gøre, hvad vi kunne, ikke just for at trykke Renten ned, men for at holde den paa dens naturlige Grundlag. Jeg tror ikke, at vi skulle være bange for, at Kapitalen derfor skal søge bort fra os, thi hvor i Verden skal den søge hen og saa højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt.

Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgtreds (Bernsen) glædede mig i en vis Forstand, for saa vidt som han var ganske enig i den Tanke, som laa i Lovforslaget, han mente kun, det var ikke nok, han vilde gøre endnu meget mere. Det kan jeg kun sige ham Tak for; naar der kan være endnu meget mere at gøre, skal det være mig en Glæde at se det ærede Medlem føre an, jeg skal da straks slutte mig dertil. Men naar det ærede Medlem mente, at det, der skulde gøres, naar man vilde gribe Sagen an fra Roden, var at gøre en Forandring i Lovens af 6te April 1855, saa tvivler jeg noget paa, om det egentlig vilde vinde det producerende Samsunds Bifald. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at derved kom man til at ramme paa det rigtige Sted, thi den, der havde størst Gæld, vilde saa størst Nedsættelse, naar den almindelige Rentefod i faste Ejendomme blev sat til $3\frac{1}{2}$ pCt., og der ikke blev givet Tilladelse til at søge Bevilling til at give højere Rente, og det vilde det ærede Medlem ikke have. Man vilde da komme til at ramme paa det rette Sted. Det tror jeg ogsaa, jeg tror ogsaa, at man vilde komme til at ramme den, der havde størst Gæld, men paa en saadan Maade, at det vilde svie ganske alvorlig til ham. Thi naar man ikke maatte tage mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. af 2den og 3dje Prioriteter, vilde Følgen deraf selvfølgelig blive den, at Kreditorerne med 2den og 3dje Prioritet vilde sige deres Penge op for at anbringe dem andetsteds til 1ste Prioritet. Og den, der skyldte mange Penge bort, vilde derved alvorligt komme fra Dynen i Halmen ved det ærede Medlems Forslag. Nej, det gaar ikke saa let, saaledes uden videre at fastsætte, hvor meget Folk maa tage i Rente. Og vil man ikke gaa dertil, hvad jeg ikke tror, man kan, at sige: Rentefoden skal være $3\frac{1}{2}$ pCt., Afvigelser taales ikke, vil man sætte et Spillerum, er det meget tvivlsomt, hvad man saa naar. Man vil altsaa dog, naar der kan gives Bevilling til 4 pCt., ikke naa til at tvinge de offentlige Institutioner til at nøjes med $3\frac{1}{2}$ pCt., thi ogsaa de offentlige Institutioner vilde kunne foranledige saadanne Bevillinger løste. Og selv om man fulgte det ærede Medlem fuldt ud, selv om man saa hørte fra de Prygl, som de modtog, der skyldte meget paa deres Ejendomme, idet

de fik deres Prioriteter sagte op og fik deres Ejendomme paa Auktionsbordet, selv om man altsaa fulgte det ærede Medlem fuldt ud, vilde man ikke opnaa det mindste med Hensyn til det Punkt, det foreliggende Forslag drejer sig om, thi i Lovens af 26de Maj 1868 § 6 staar der: „De Kapitaler, der bestyres under det ny Overformynderis Kasse, give vedkommende Lodtagere 4 pCt. aarlig Rente fra den første, efter at Kapitalerne ere indkomne til Overformynderiet, indtrædende 11te Juni eller 11te December Termin.“ Altsaa det ærede Medlems Forslag om at tvinge Renten af Prioriteter i faste Ejendomme ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., vilde ganske vist gøre, at de Penge, som ere udlaaente fra Overformynderiet, ogsaa vilde gaa ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., men Følgen vilde blive, at Overformynderiet maatte svare $\frac{1}{2}$ pCt. mere, end det selv fik, og at det meget hurtigt maatte komme ind paa at tære paa Statskassens Kaution; og det kan vel næppe være det ærede Medlems Mening.

Der var et Udtryk, som jeg til Slutning vil omtale. Det glædede mig meget at høre, at det ærede Medlem ved at lægge Hænderne paa dette Forslag havde befundet det godt og ægte Valgflæst at være. Det glædede mig meget at høre det, ikke fordi Forslaget er Valgflæst eller er betænkt at skulle være Valgflæst, men fordi jeg deraf saa, at det ærede Medlem, som jo mener at have en god Smag, fandt, at den Sag, vi her havde rørt ved, var en Sag, der maatte antages at ligge den store og brede Befolkning, hvis Interesser vi særlig ere faldede til at varetage, i højeste Grad paa Sinde.

N. Jensen: Jeg har med Interesse hørt paa den Diskussion og den Forhandling, der har fundet Sted i Dag i Anledning af det foreliggende Forslag. Det er jo altid saaledes, naar man debatterer den Slags Materier her, at man fremsætter forskellige Opfattelser fra forskellige Sider. Nu har jeg altid troet, at man her fra dette Tingsside navnlig stillede sig paa det Standpunkt, som ogsaa tidligere er blevet udtalt, at, naar man skulde gøre Forstel paa de nydende og de ydende, stod man til Gavn for de nydende. Det er nu ikke det ærede Medlems for Kjøbenhavns 4de Valgtreds' (Scharling) Mening, idet det ærede Medlem, der ellers er sagkundig paa dette Omraade, saa ofte vi tale om Pengetransaktioner og Nedsættelse af Renten, stadig hævder, hvor slet det er for dem, der kun have en lille Kapital, og at de skulle miste noget deraf, hvis Renten bliver lavere. Men det forekommer mig, at naar man tænker sig det Forhold, at en køber en Ejendom,